

Chương 23

1/.Đức Giê-su ra trước Phi-la-tô (Lc 23,1-5).

Toàn thể cử tọa đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô.

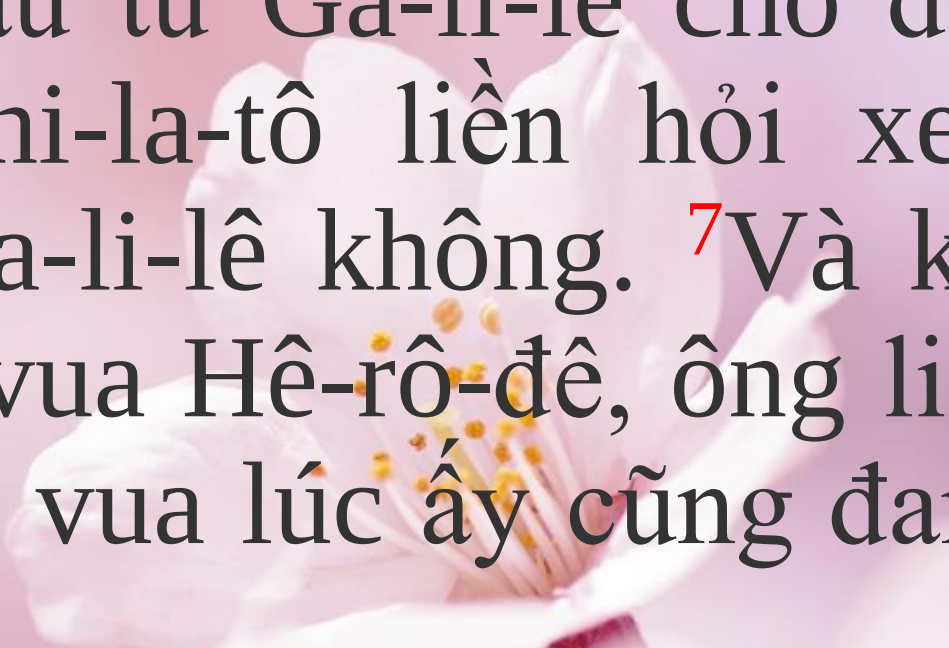
²Họ bắt đầu tố cáo Người rằng : “Chúng tôi đã phát giác ra tên này sách động dân tộc chúng tôi, và ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Xê-da , lại còn xưng mình là Mê-si-a, là Vua nữa .”

1. Đức Giê-su ra trước tòa tổng trấn Phi-la-tô (Mt 27: 11 -14; Mc 15: 2-5; Ga 18: 28 -38)

³Ông Phi-la-tô hỏi Người : “Ông là vua dân Do-thái sao ?” Người trả lời : “Chính ngài nói đó.” ⁴Ông Phi-la-tô nói với các thượng tế và đám đông : “Ta xét thấy người này không có tội gì.” ⁵Nhưng họ cứ khẳng khẳng nói : “Hắn đã xúi dân nổi loạn, đi giảng dạy khắp vùng Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho đến đây.” ⁶Nghe nói thế, ông Phi-la-tô liền hỏi xem đương sự có phải là người Ga-li-lê không. ⁷Và khi biết Người thuộc thẩm quyền vua Hê-rô-đê, ông liền cho áp giải Người đến với nhà vua lúc ấy cũng đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem .

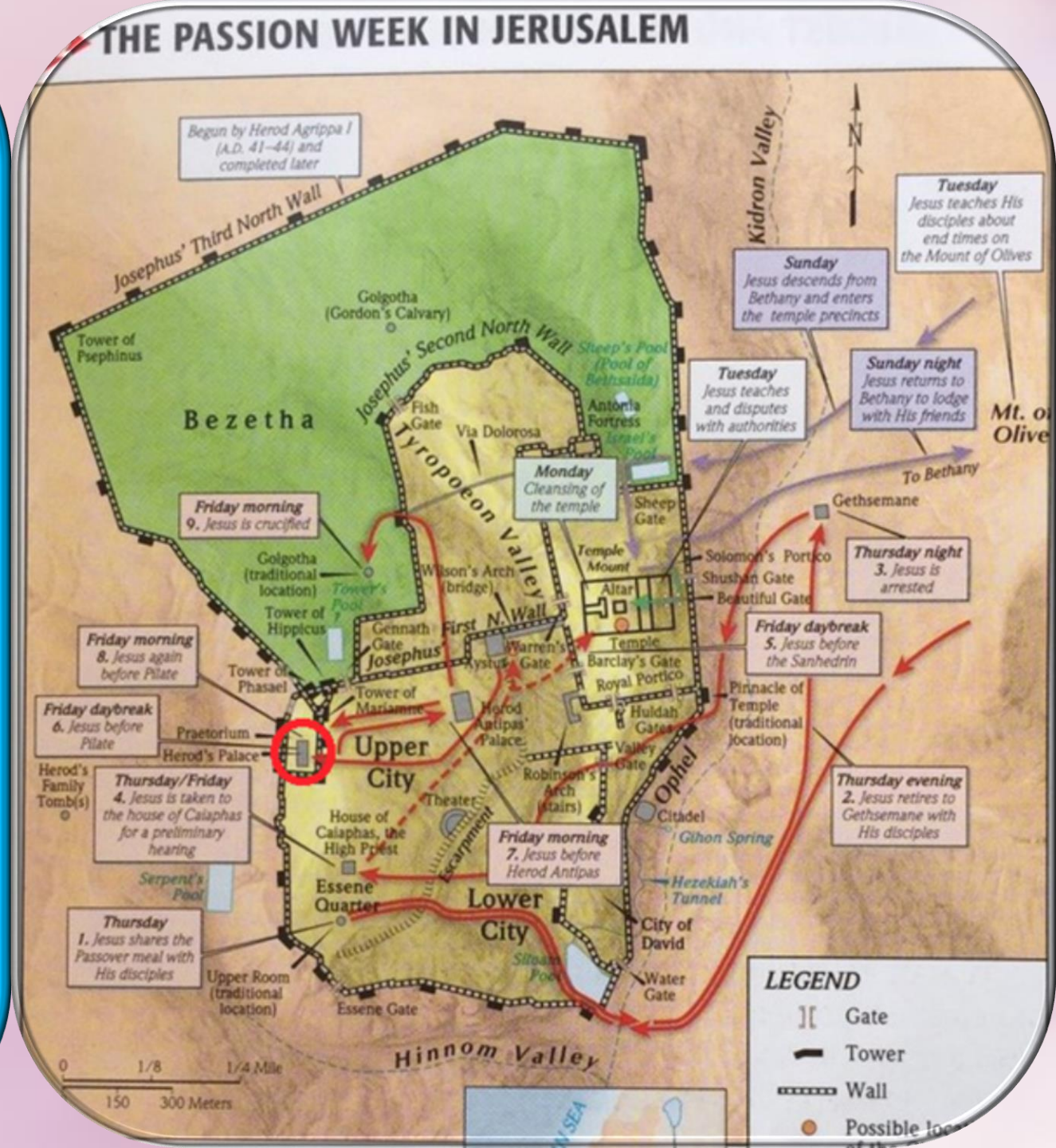

A. Dinh tổng trấn ở đâu?

- Dinh này trước kia là lâu đài, nơi ở của vua Hê-rô-đê Cả. Thời đế quốc Rô-ma, đây là nơi ở thường xuyên của các tổng trấn, khi từ xê-da-rê lên Giê-ru-sa-lem để giữ an ninh trong những dịp lễ của người Do Thái.

- Một cơ đội Rô-ma có độ 600 lính. Những lính này vừa bảo vệ tổng trấn, vừa chống bạo loạn tại Giê-ru-sa-lem.

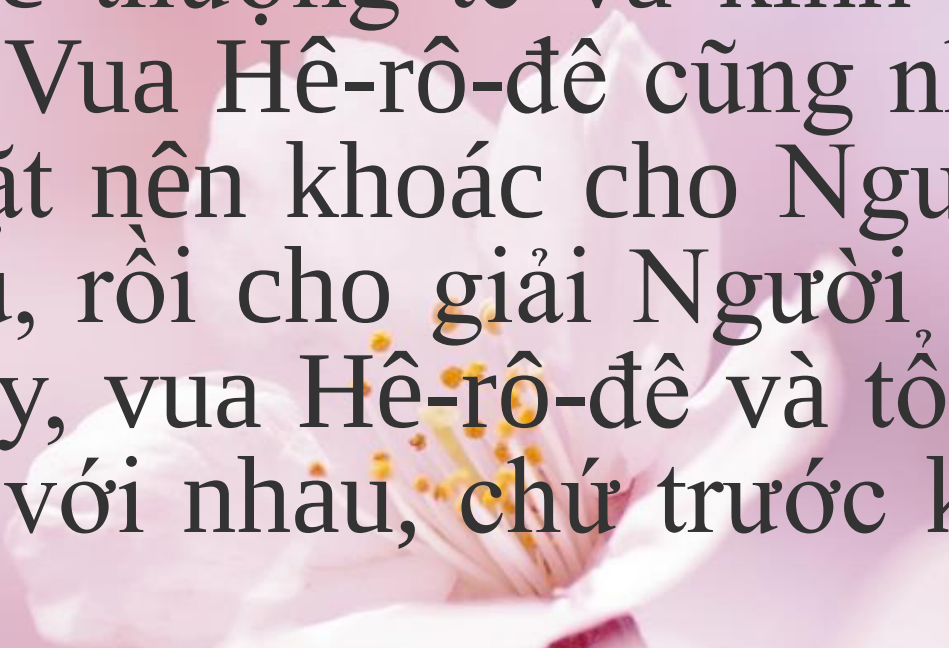

B. Tại Dinh tổng trấn

- Những người Do Thái tố cáo Đức Giê-su về đủ mọi điều, nhưng tổng trấn Phi-la-tô thấy Đức Giê-su không có tội gì, mà chỉ là những vấn đề liên quan đến tôn giáo, nên Phi-la-tô tìm cách tha Đức Giê-su.
- Biết rằng tố cáo Đức Giê-su về những vấn đề liên quan đến tôn giáo không có hiệu quả, nên họ quay sang tố cáo Đức Giê-su về tội xúi giục dân nổi loạn từ Ga-li-lê xuống khắp vùng Giu-đê.
- Khi ấy vua Hê-rô-đê cũng đang ở Giê-ru-sa-lem để dự lễ, nên Phi-la-tô cho áp giải Người đến với Hê-rô-đê.

2/.Đức Giê-su ra trước vua Hê-rô-đê (Lc 23,8-17).

⁸Vua Hê-rô-đê thấy Đức Giê-su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu vua muốn được gặp Người bởi đã từng nghe nói về Người. Vả lại, vua cũng mong được xem Người làm một hai phép lạ. ⁹Nhà vua hỏi Người nhiều điều, nhưng Người không trả lời gì cả. ¹⁰Các thượng tế và kinh sư đứng đó, tố cáo Người dữ dội. ¹¹Vua Hê-rô-đê cũng như thị vệ đều khinh dể Người ra mặt nên khoác cho Người một chiếc áo rực rỡ mà chế giễu, rồi cho giải Người lại cho ông Phi-la-tô. ¹²Ngày hôm ấy, vua Hê-rô-đê và tổng trấn Phi-la-tô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiềm thù.

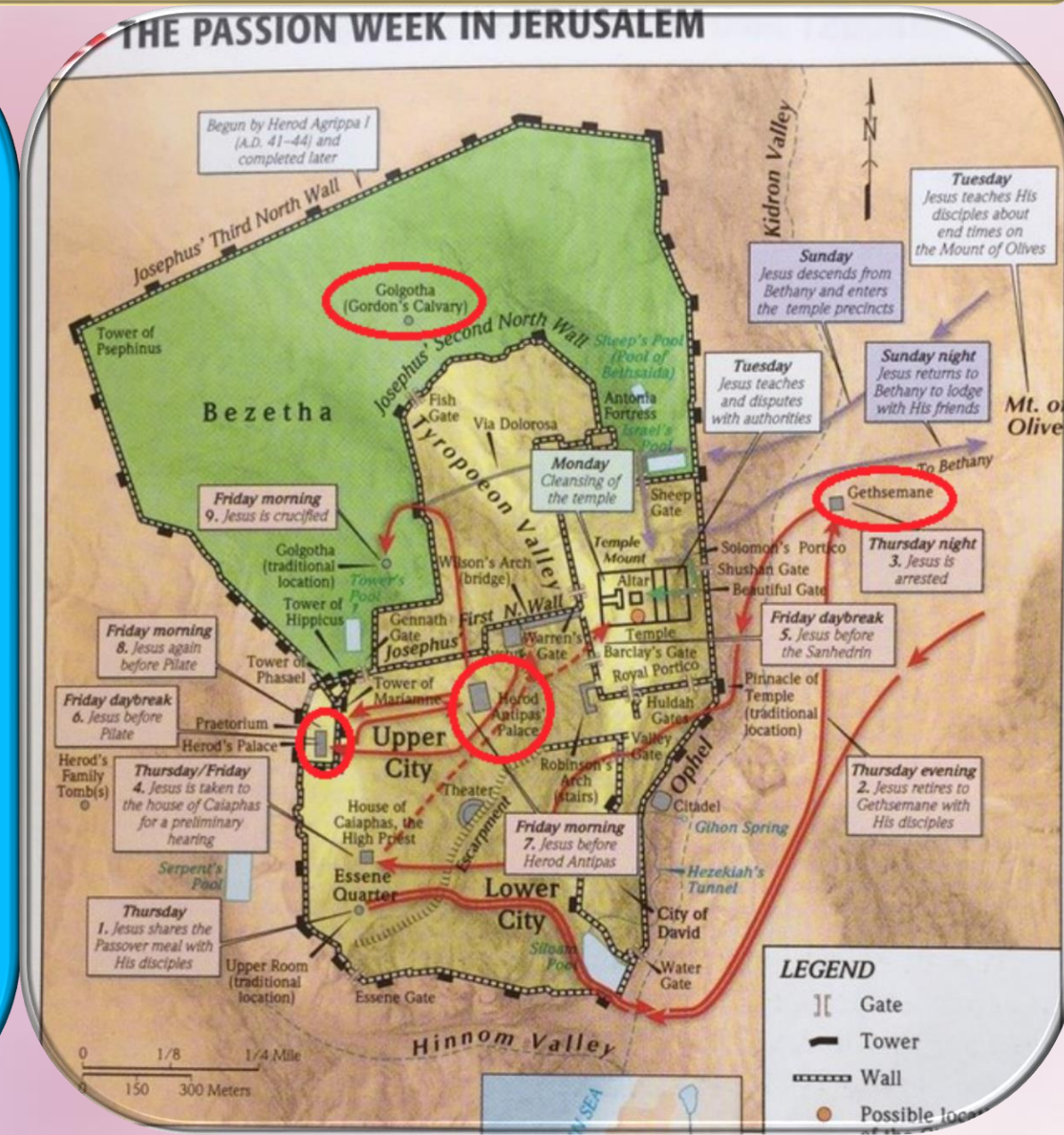

2. Đức Giê-su Tại Dinh Hê-rô-đê-Antipas

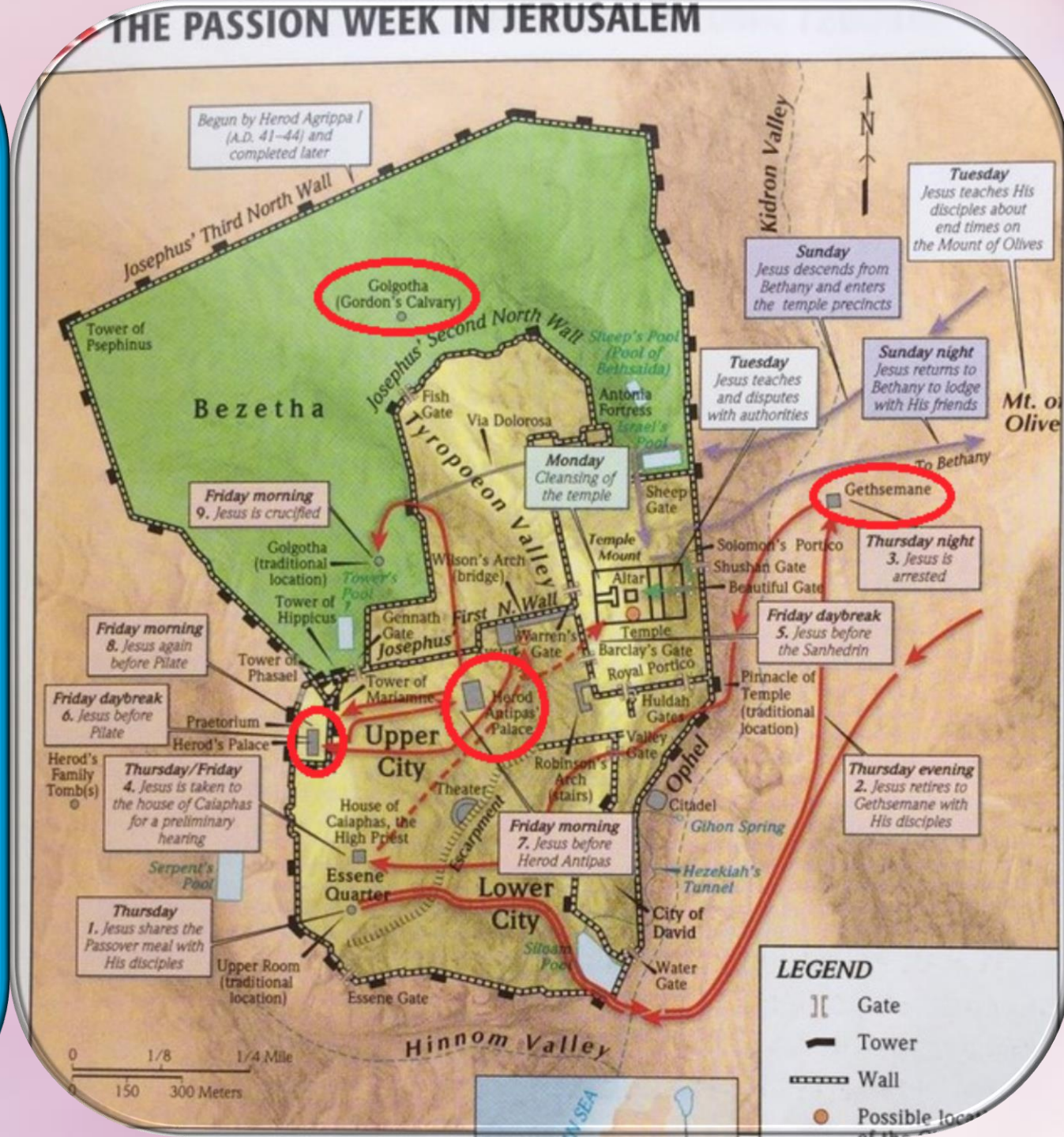
- Dinh Hê-rô-đê-Antipas ở đâu?

Vì là người Do Thái, nên Hê-rô-đê Antipas thường có mặt tại Giê-ru-sa-lem trong những dịp lễ trọng, đặc biệt là Lễ Vượt Qua. Ông cũng có một dinh thự riêng trong thành Giê-ru-sa-lem, cách dinh tổng trấn Phi-la-tô trong thành Giê-ru-sa-lem không xa lắm.

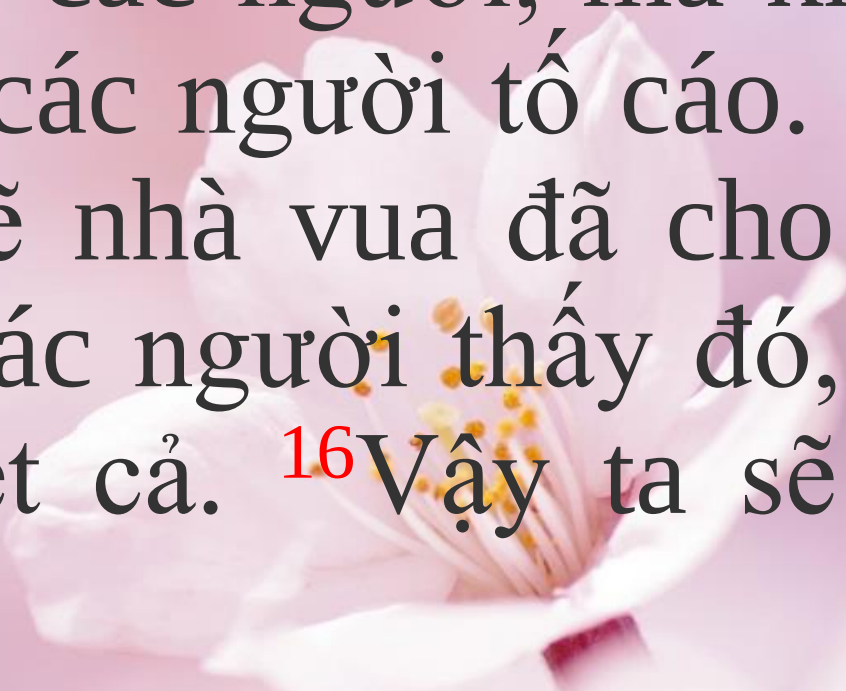
Vua Hê-rô-đê-Antipas từ lâu muốn gặp Đức Giê-su, để mong được xem Ngài làm phép lạ. Ông hỏi Đức Giê-su nhiều điều nhưng Ngài không trả lời gì, trong khi các thượng tế và kinh sư đứng đó tố cáo người dữ dội.

Vua Hê-rô-đê khinh dể Đức Giê-su ra mặt, nên ra lệnh mặc cho Người chiếc áo đỏ cũ, nhằm nhạo báng Đức Giê-su và chê giêu ông vua dân Do Thái này.

3/.Đức Giê-su lại ra trước Phi-la-tô (Lc 24,13-17)

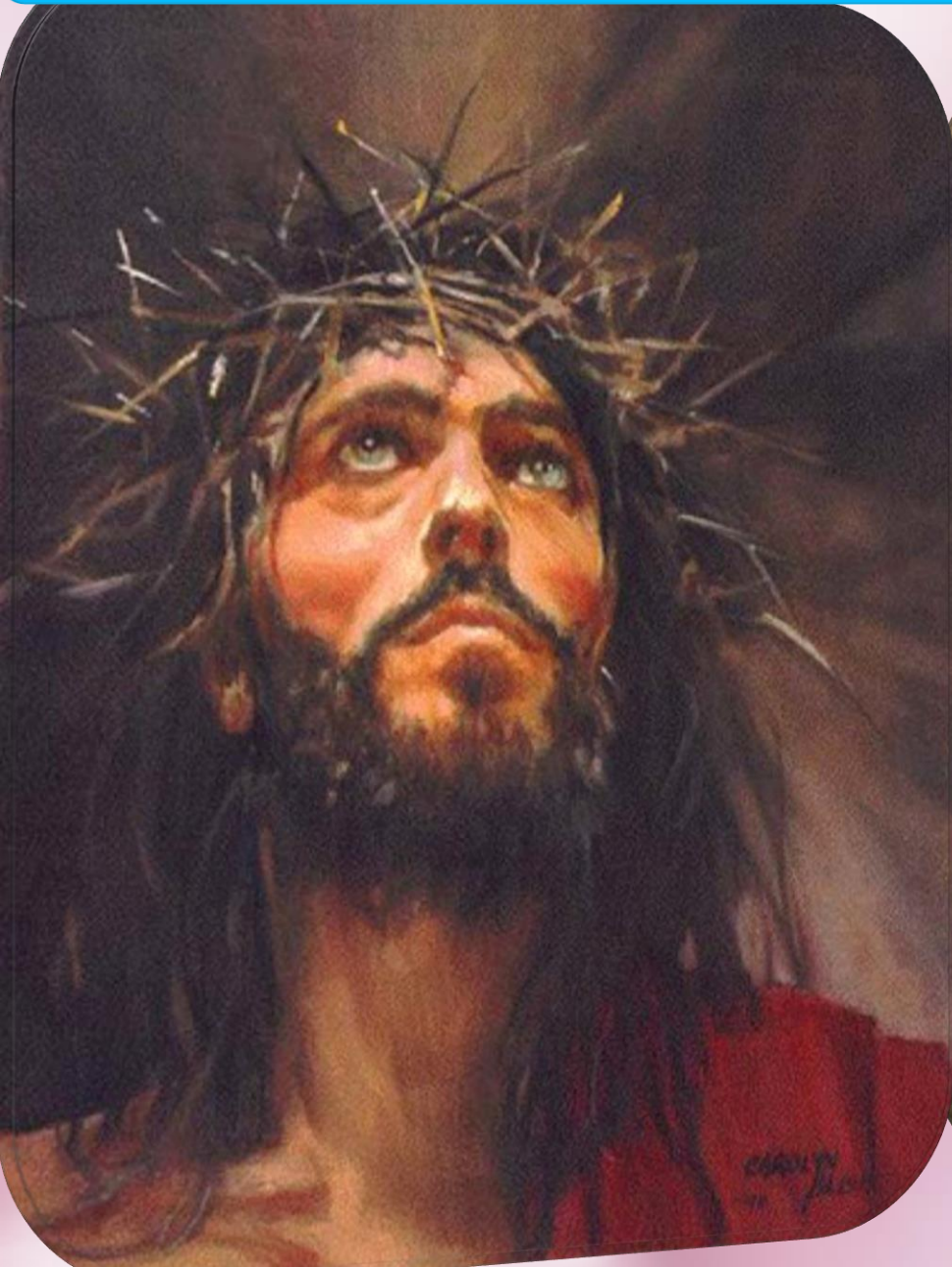
¹³Bảy giờ ông Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, thủ lĩnh và dân chúng lại ¹⁴mà nói : “Các người nộp người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các người, mà không thấy người này có tội gì, như các người tố cáo. ¹⁵Cả vua Hê-rô-đê cũng vậy, bởi lẽ nhà vua đã cho giải ông ấy lại cho chúng ta. Và các người thấy đó, ông ấy chẳng can tội gì đáng chết cả. ¹⁶Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra .”

- Áo choàng đỏ, là áo khoác ngoài của người lính Rô-ma. Màu đỏ là màu vương giả. Quân lính mặc cho Ngài chiếc áo choàng đỏ đã cũ, dùng để chế giễu cười nhạo “vua” Giê-su.

Vòng gai thay cho cái vương miện.

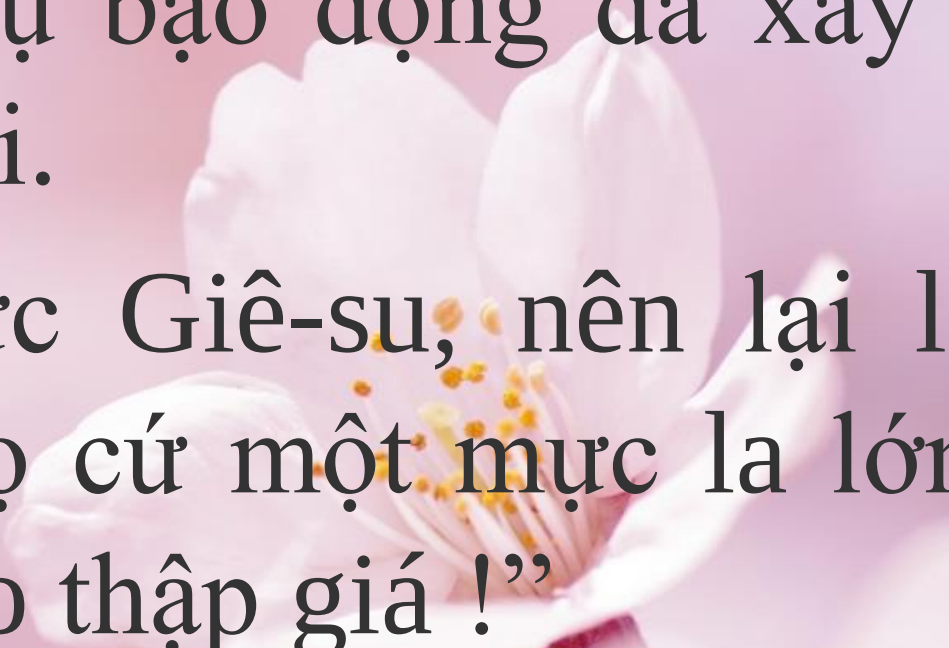
3/. Đức Giê-su lại ra trước toà tổng trấn Phi-la-tô

4/.Án tử hình (Lc 23,17-25).

Vào mỗi dịp lễ lớn, ông Phi-la-tô phải phóng thích cho họ một người tù. ¹⁸Nhưng tất cả mọi người đều la ó : “Giết nó đi, thả Ba-ra-ba cho chúng tôi !” ¹⁹Tên này đã bị tống ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người.

²⁰Ông Phi-la-tô muốn thả Đức Giê-su, nên lại lên tiếng một lần nữa. ²¹Nhưng họ cứ một mực la lớn : “Đóng đinh ! Đóng đinh nó vào thập giá !”

²²Lần thứ ba, ông Phi-la-tô nói với họ : “Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác ? Ta xét thấy ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra.” ²³Nhưng họ cứ la to hơn, nhất định đòi phải đóng đinh Người. Và tiếng la càng thêm dữ dội.

²⁴Ông Phi-la-tô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu. ²⁵Ông phóng thích người tù họ xin tha, tức là tên bị tống ngục vì tội bạo động và giết người. Còn Đức Giê-su thì ông trao nộp theo ý họ muốn .

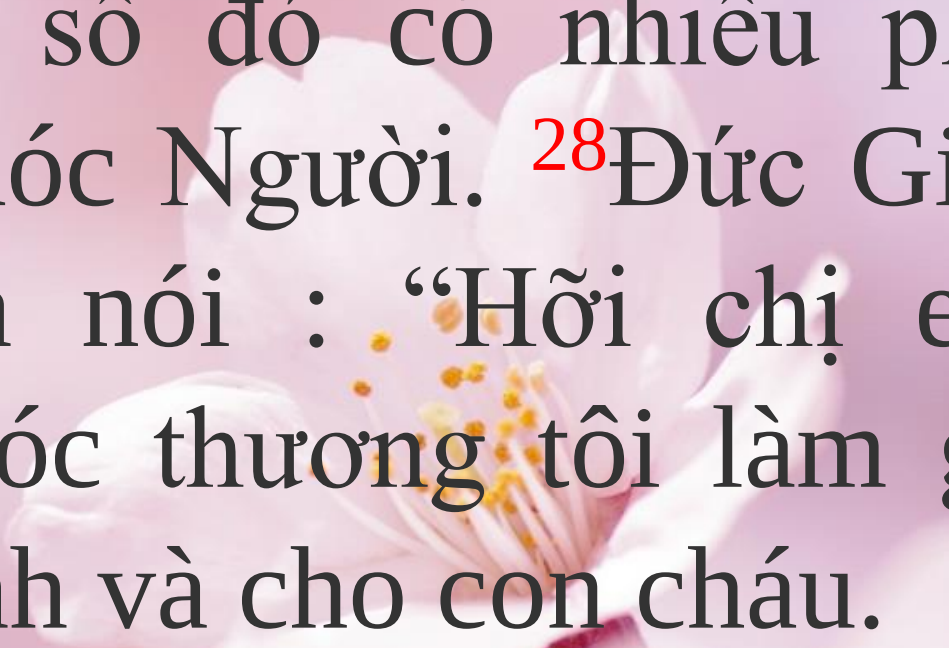
- Lúc đầu Phi-la-tô vẫn muốn tha cho Đức Giê-su. Tuy nhiên ông ra lệnh cho lính Rô-ma đánh đòn Người. Đây là một việc làm phi lý, cho rằng người ta vô tội mà sao phải phạt đòn?
- Vì người Do Thái cứ tiếp tục tố cáo Đức Giê-su và đòi đóng đinh Đức Giê-su trên thập giá, nên Phi-la-tô nghĩ ra một kế khác là theo thói quen thỉnh thoảng tha cho dân một người tù tùy ý họ xin, lúc đó có Ba-ra-ba là một tên đại gian ác. Phi-la-tô hy vọng dân sẽ xin tha Đức Giê-su, nhưng ông không ngờ là dân đòi tha Ba-ra-ba và đóng đinh Đức Giê-su trên thập giá. Vì sợ dân tố cáo, Phi-la-tô đã chấp thuận yêu cầu của dân và trao Đức Giê-su cho lính Rô-ma đem đi đóng đinh.

**Các
người
muốn ta
phóng
thích ai
cho các
người
đây? Ba-
ra-ba hay
Giê-su,
cũng gọi
là Ki-tô?**

5/. Đàng Thánh Giá (Lc 23,26-32).

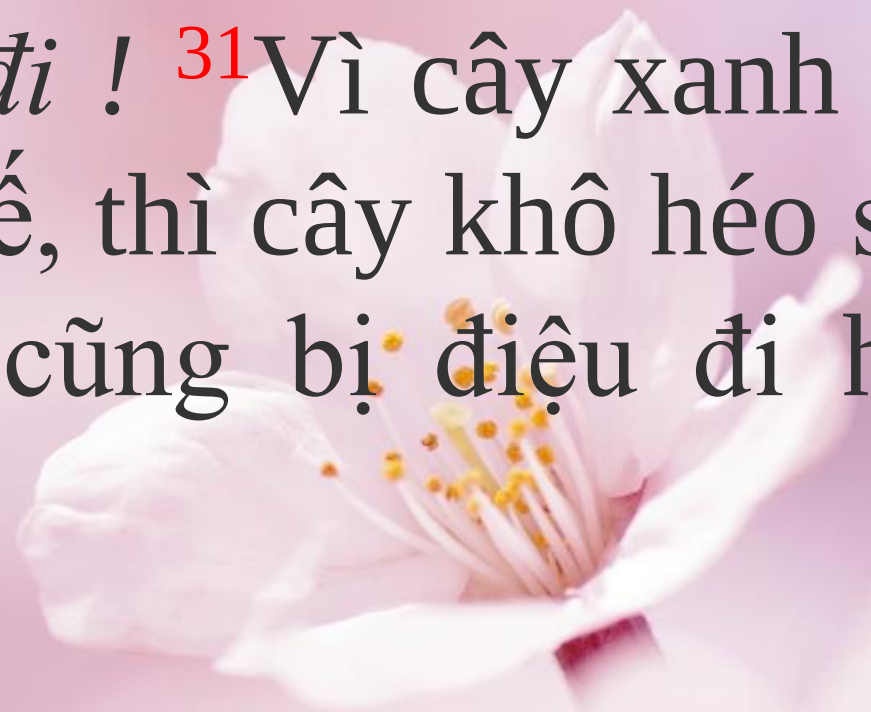
²⁶Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su. ²⁷Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa dầm ngực vừa than khóc Người. ²⁸Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói : “Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu.

4/. Đường lên núi Sọ (Lc 23,26-32; Mt 27: 32; Mc 15: 21)

²⁹Vì này đây sẽ tới những ngày người ta phải nói :
‘Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không
đẻ, kẻ không cho bú mớm !’ ³⁰Bấy giờ người ta sẽ bắt
đầu *nói với núi non : Đổ xuống chúng tôi đi !, và với*
gò nông : Phủ lấp chúng tôi đi ! ³¹Vì cây xanh tươi
mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra
sao?” ³²Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành
quyết cùng với Người

- Vì sợ Đức Giê-su chết dọc đường nên họ bắt ông Si-môn gốc Ky-rê-nê vác thập giá tiếp Đức Giê-su. Dân chúng theo sau rất đông.
- Cùng đi với Đức Giê-su cũng có hai tên tử tội cùng bị điệu đi đóng đinh cùng với Đức Giê-su.

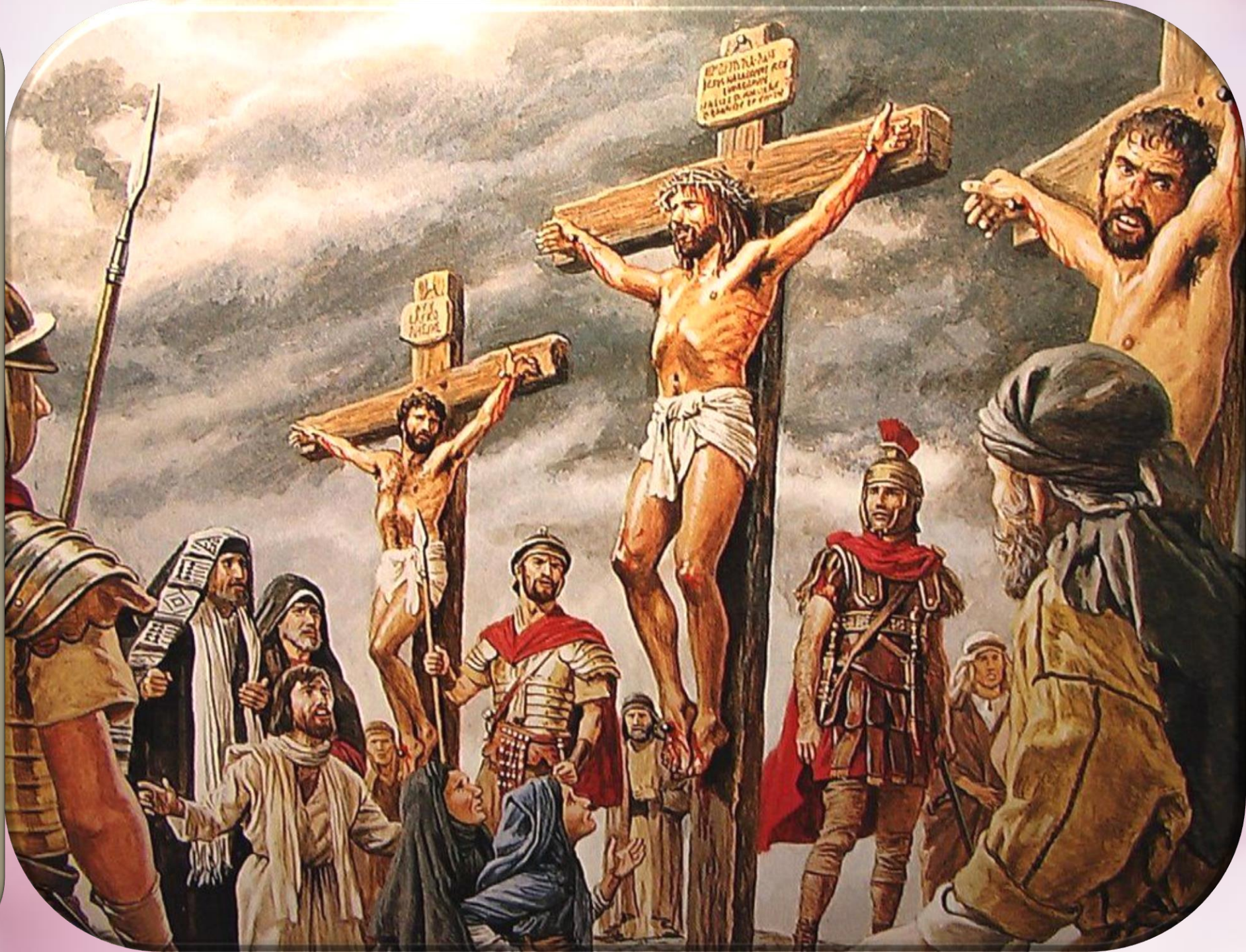

6/. Khổ hình thập giá (Lc 23,33-43).

³³Khi đến nơi gọi là “Đồi Sọ” , họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái. ³⁴Bấy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng : “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm.” Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm.

6. Đức
Giê-su
chịu
đóng
đinh vào
thập giá

- Đức Giê-su chịu đóng đinh vào thập giá cùng với hai tử tội.
- Đức Giê-su cầu xin Chúa Cha tha cho những kẻ làm khổ Người.
- Quân lính chia nhau áo của Đức Giê-su.
- Các thủ lãnh Do Thái hả hê cười nhạo Đức Giê-su, lính tráng cũng chế giễu Đức Giê-su.
- Phía trên đầu thập giá có bảng án của Tổng Trấn Phi-la-tô viết: ***“Đây là vua người Do Thái” (INRI).***
- Một trong hai người tử tội kêu xin Đức Giê-su, và Ngài hứa ban thiên đàng cho anh.

- **Tám bảng đóng trên đầu cây thập giá:** Nội dung do chính tổng trấn Phi-la-tô ra lệnh viết. Gồm bốn chữ ***INRI*** là những ký tự viết tắt cho câu viết tiếng Latinh: *Iēsus Nazarēnus, Rēx Iūdaeōrum*, nghĩa là: "Giê-su người Na-da-rét, Vua dân Do Thái".

7/.Đức Giê-su bị nhục mạ (Lc 23,35-38).

³⁵Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lĩnh thì buông lời cười nhạo : “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn !” ³⁶Lính tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giấm cho Người uống ³⁷và nói : “Nếu ông là vua dân Do-thái thì cứu lấy mình đi !” ³⁸Phía trên đầu Người, có bản án viết : “Đây là vua người Do-thái.”

7/. Đức Giê-su bị nhục mạ (Mt 27: 37 -44; Mc 15: 26 -32)

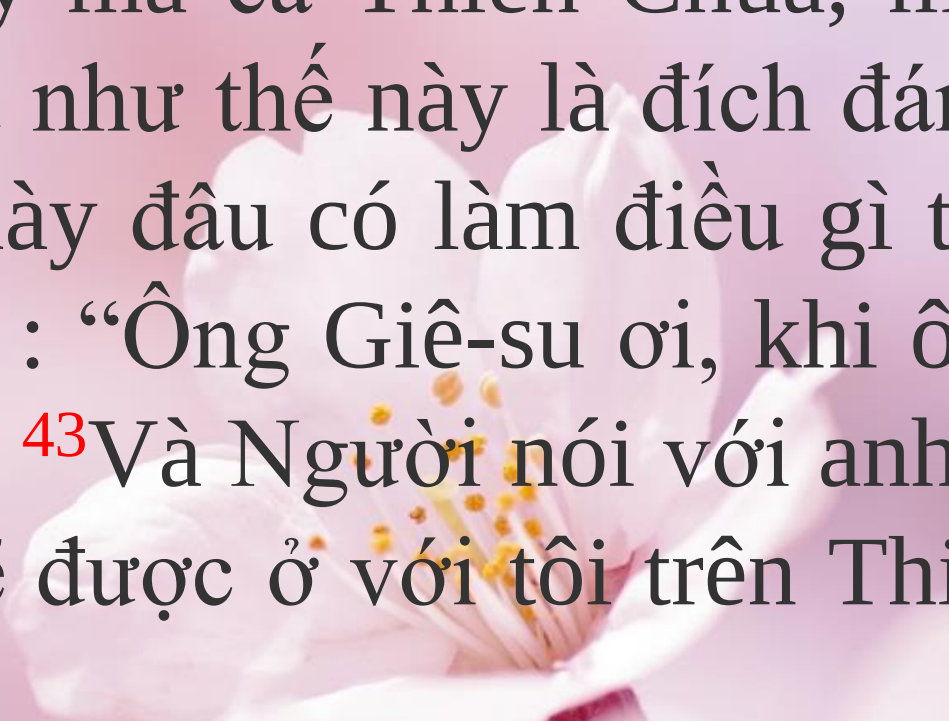
- Người Do Thái vẫn tiếp tục xúc phạm đến Đức Giê-su và thách thức Người.

- ❖ Bóng tối bao phủ khắp mặt đất.
- ❖ Bức màn trướng trong đền thờ Giê-ru-sa-lem bị xé ngay chính giữa.
- ❖ Đức Giê-su trút hơi thở cuối cùng.
 - Lời tuyên xưng của viên đại đội trưởng Rô-ma: *“Người này đích thực là người công chính”*. Lời tuyên xưng này cho thấy viên đại đội trưởng Rô-ma công nhận Đức Giê-su là người vô tội. Ngài chẳng những vô tội thôi mà còn là người công chính nữa.
 - Thấy hiện tượng lạ xảy ra nhiều người hoảng sợ đâm ngực và quay trở về nhà.

8/.Người tử tội sám hối được ban thưởng (Lc 23,39-43).

³⁹Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người : “Ông không phải là Đấng Ki-tô sao ? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với !” ⁴⁰Nhưng tên kia mắng nó : “Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ! ⁴¹Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái !” ⁴²Rồi anh ta thưa với Đức Giê-su : “Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi!” ⁴³Và Người nói với anh ta : “Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.”

*Ông Giê-
su ơi, khi
ông vào
Nước
của ông,
xin nhớ
đến tôi!*

9/.Đức Giê-su trút hơi thở (Lc 23,44-49).

44 Bảy giờ đã gần tới giờ thứ sáu , thế mà bóng tối bao phủ khắp mặt đất , mãi đến giờ thứ chín. **45** Mặt trời ngưng chiếu sáng . Bức màn trướng trong Đền Thờ bị xé ngay chính giữa . **46** Đức Giê-su kêu lớn tiếng : “Lạy Cha, *con xin phó thác hồn con trong tay Cha .*” Nói xong, Người tắt thở.

9/. Đức Giê-su trút hơi thở cuối cùng

*Đức Giê-
su lại kêu
một tiếng
lớn, rồi
trút linh
hồn.*

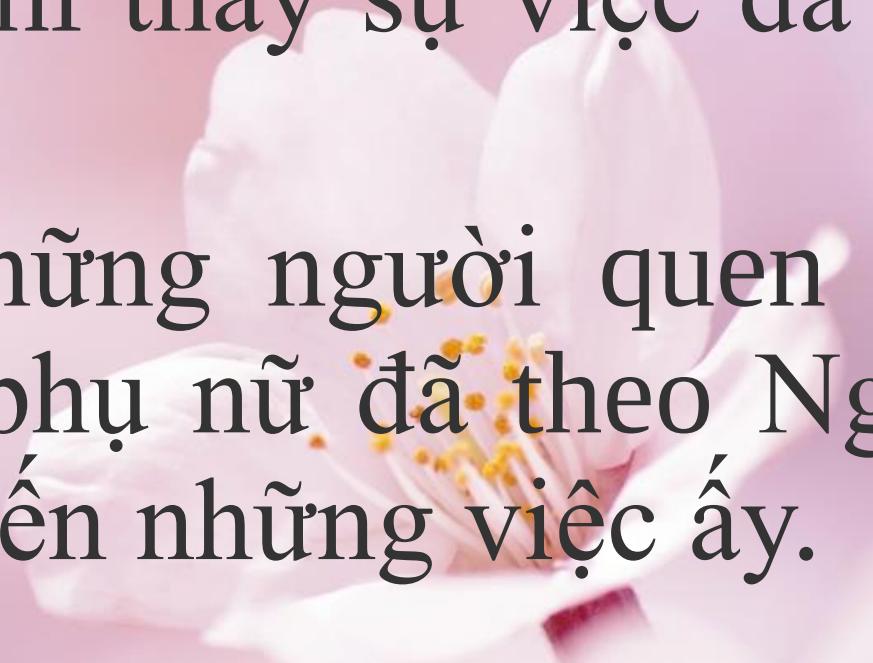

Đức Giê-su lại kêu một
tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

10/. Viên đại đội trưởng tuyên xưng (Lc 23,47-48).

⁴Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đại đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa rằng : “Người này đích thực là người công chính !” ⁴⁸Toàn thể dân chúng đã kéo đến xem cảnh tượng ấy, khi thấy sự việc đã xảy ra, đều đầm ngực trở về.

⁴⁹Đứng đằng xa, có tất cả những người quen biết Đức Giê-su cũng như những phụ nữ đã theo Người từ Ga-li-lê ; các bà đã chứng kiến những việc ấy.

10/. Viên đại đội trưởng tuyên xưng (Mt 27: 54 -56; Mc 15: 39 -41)

11/.Táng xác Đức Giê-su (Lc 23,50-56).

⁵⁰Khi ấy có một người tên là Giô-xép, thành viên của Thượng Hội Đồng, một người lương thiện, công chính. ⁵¹Ông đã không tán thành quyết định và hành động của Thượng Hội Đồng. Ông là người thành A-ri-ma-thê, một thành của người Do-thái, và cũng là người vẫn mong chờ Nước Thiên Chúa. ⁵²Ông đến gặp tổng trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su.

⁵³Ông hạ xác Người xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn trong núi đá, nơi chưa chôn cất ai bao giờ. ⁵⁴Hôm ấy là áp lễ, và ngày sa-bát bắt đầu ló rạng.

⁵⁵Cùng đi với ông Giô-xép, có những người phụ nữ đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê. Các bà để ý nhìn ngôi mộ và xem xác Người được đặt như thế nào.

⁵⁶Rồi các bà về nhà, chuẩn bị dầu và thuốc thơm. Nhưng ngày sa-bát, các bà nghỉ lễ như Luật truyền.

Táng xác Đức Giê-su

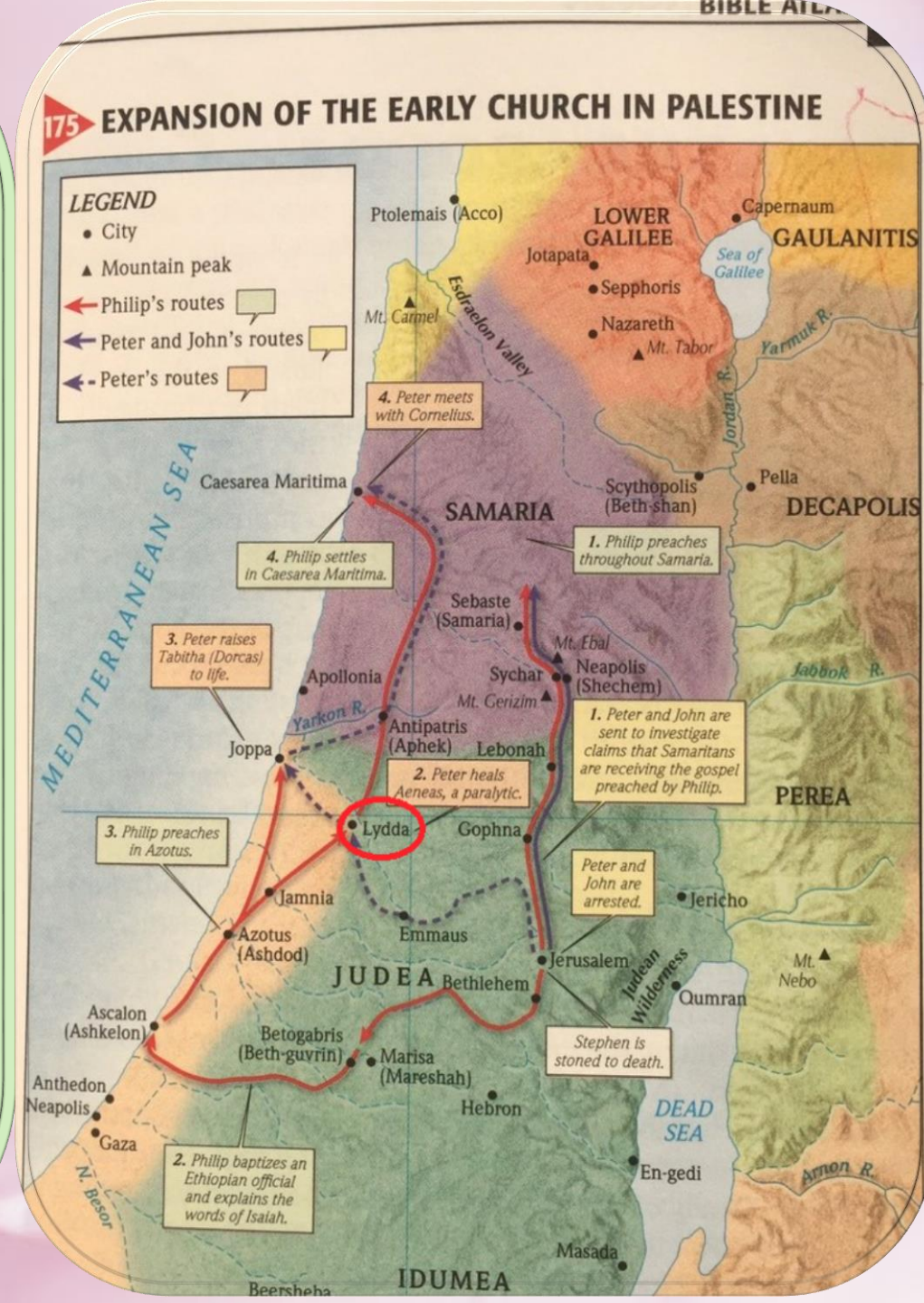
11/. Táng xác Đức Giê-su (Lc 23,50-56).

- Ở đây Lu-ca nêu rõ tên Ông Giô-xép Thành A-ri-ma-thê. Ông cũng là một thành viên của thượng hội đồng, là một con người lương thiện công chính, ông đã không tán thành quyết định của thượng hội đồng.
- Chính ông đã đến gặp tổng trấn Phi-la-tô để xin lo việc mai táng Đức Giê-su.
- Ông Giô-xép cùng với những người phụ nữ đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê, hạ xác Đức Giê-su khỏi thập giá, tắm liệm xác Đức Giê-su và cho vào ngôi mộ mới của gia đình ông.

Mai táng Đức Giê-su

- Ông Giu-se *thành A-ri-ma-thê là ai?* Ông này ít được Thánh Kinh nhắc đến, Thánh Kinh chỉ nói đến ông khi mai táng Đức Giê-su. Các nhà nghiên cứu Thánh Kinh cho chúng ta được biết về ông như sau: Ông là một người Do Thái giàu có, người thành A-ri-ma-thê thuộc miền Lyd-da (xem bản đồ). Ông là một thành viên của Thượng Hội Đồng Do Thái. Có lẽ ông cũng là một môn đệ của Rabbi Giê-su nhưng âm thầm (giống như Ni-cô-đê-mô).

Vì lẽ,
nếu người bị
hành quyết
được đặt
chung với
phần mộ đã
được sử
dụng rồi thì
nó sẽ làm ô
uế đối với
hài cốt người
công chính
đã được mai
táng trước.

Khi Rabbi Giê-su chết trên thập giá, ông không tránh nữa, nhưng lộ diện cùng với Ni-cô-đê-mô, tìm mọi cách để giúp Đức Giê-su. Theo luật Rô-ma lúc bấy giờ cho phép những người bà con hoặc thân hữu của người bị đóng đinh được lãnh xác về mai táng. Mát-thê-ô nói tới tấm vải gai sạch và ngôi mộ mới, là muốn đề cao lòng tôn kính của người môn đệ đối với Thầy mình. Tuy nhiên một chi tiết nữa khiến ta phải để ý rằng tại sao phải mai táng Đức Giê-su trong ngôi mộ mới, mà không được mai táng trong ngôi mộ cũ?

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

My Lord and My God by Anthony -Tony- Carnesi

Tóm Kết Chương 23

1/.Đức Giê-su trước Phi-la-tô.

2/.Đức Giê-su trước Hê-rô-đê.

3/.ĐG bị trả lại cho Phi-la-tô.

4/.Bản án tử hình.

5/.Đàng Thánh Giá.

6/.Khổ hình thập Giá.

7/.Bị xử nhục trên thập giá.

8/.Người tử tội thống hối.

9/.ĐG trút hơi thở.

10/.Vị đại đội trưởng tuyên xưng.

11/.Mai tang Đức Giê-su.

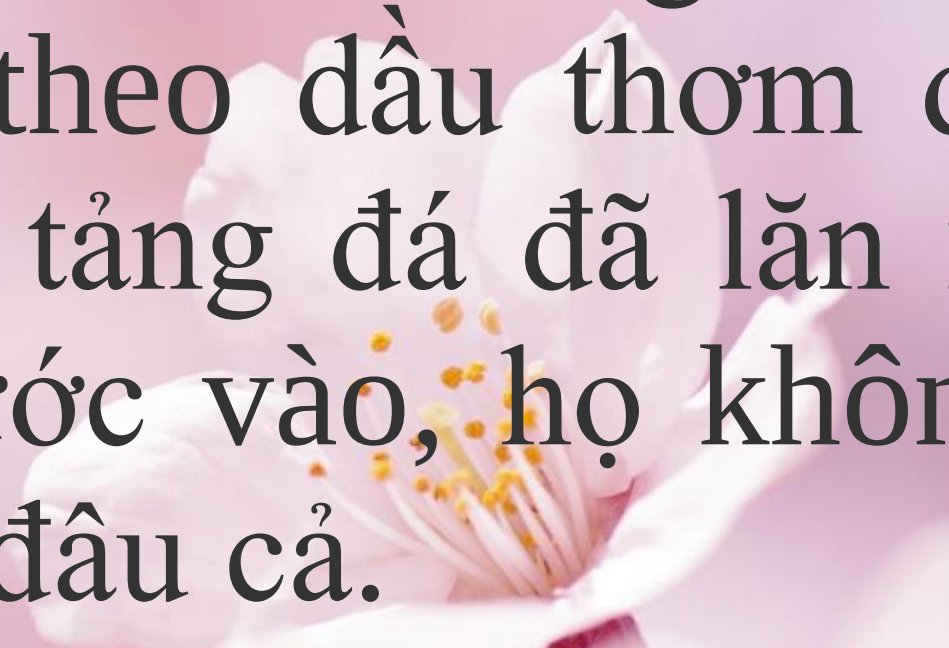
***“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)***

**Hết Chương
23**

Chương 24

1/.ĐG phục sinh : ngôi mộ trống (Lc 24,1-7).

¹Ngày thứ nhất trong tuần , vừa tảng sáng, các bà đi ra mộ, mang theo dầu thơm đã chuẩn bị sẵn . ²Họ thấy tảng đá đã lăn ra khỏi mộ. ³Nhưng khi bước vào, họ không thấy thi hài Chúa Giê-su đâu cả.

Sau Phục Sinh

1. Ngôi mộ trống (Mt 28: 1-7; Mc 16: 1-7)

➤ Người công giáo tin rằng Chúa của mình là ĐG Kitô chịu đóng đinh trên thập giá đã chết và sau 3 ngày đã sống lại.

⁴Họ còn đang phân vân, thì bỗng có hai người đàn ông y phục sáng chói, đứng bên họ. ⁵Đang lúc các bà sợ hãi, cúi gằm xuống đất, thì hai người kia nói : “Sao các bà lại tìm Người Sống ở giữa kẻ chết ? ⁶Người không còn đây nữa, nhưng đã trỗi dậy rồi . Hãy nhớ lại điều Người đã nói với các bà hồi còn ở Ga-li-lê , ⁷là Con Người phải bị nộp vào tay phường tội lỗi, và bị đóng đinh vào thập giá, rồi ngày thứ ba sống lại.”

➤ Vậy
thì ĐG
sống lại
hồi nào?
Làm sao
biết
được?

➤ Chúng ta biết rõ rằng, cách tính ngày của người Do Thái thời ĐG: khởi đầu của một ngày mới tính từ 6h00 chiều của ngày hôm trước, cho đến hết 6h00 chiều ngày hôm sau. Trong cuộc khổ nạn của ĐG Ngài đã chết trên thập giá lúc 3h00 chiều thứ sáu. Đến 6h00 chiều ngày thứ sáu là bắt đầu ngày thứ bảy tức là ngày Sa-bát. Theo luật của người Do Thái trong ngày Sa-bát không ai được ra khỏi nhà hơn 1 km. Như vậy chỉ trong 3 tiếng đồng hồ từ 3h00 đến trước 6h00 ngày thứ sáu, những người thân của ĐG phải làm những việc sau đây.

1. Phải có người vào thành Giê-ru-sa-lem báo cho Phi-la-tô biết ĐG đã chết và xin phép hạ xác người xuống (thực ra quãng đường từ đồi Can-vê ở ngoài thành Giê-ru-sa-lem chỉ cách nhau khoảng 500m).

2. Sau khi được phép của Phi-la-tô những người thân của ĐG bắt thang và hạ xác người xuống, tắm liệm sơ sài và vùi vàng vì không có nhiều thời gian, đưa xác Ngài vào huyết đá mới của ông Si-môn thành A-ri-ma-thi-a. Sau đó mọi người phải đi về nhà trước 6h00 chiều.

3. Như vậy tuy dù chúng ta không biết rõ chính xác ngày giờ Chúa sống lại, nhưng chúng ta có thể quả quyết rằng ĐG đã sống lại trong khoảng thời gian từ sau 6h00 ngày thứ sáu cho đến 6h00 sáng ngày chúa nhật. Như vậy ĐG chỉ sống lại trong khoảng 36 tiếng mà thôi không hơn không kém. Vì trước 6h00 chiều ngày thứ sáu ĐG vẫn còn được an tang trong mộ. Đến 6h00 sang chúa nhật, khi các bà đến viếng mộ thì ngôi mộ đã trống không còn xác ĐG ở đó nữa.

4. Những cuộc hiện ra của Đức Giê-su sau khi Người sống lại.

- 1) Hiện ra cho bà Maria Mac-đa-la.
- 2) Cho hai môn đệ làng Em-mau.
- 3) Các tông đồ tại Giê-ru-sa-lem (lần 1).
- 4) Các tông đồ tại Giê-ru-sa-lem (lần 2) có cả Tôma.
- 5) Hiện ra cho các tông đồ tại Ga-li-lê.

- Việc các bà đi ra viếng mộ Chúa từ sáng sớm, không phải vì tin rằng Đức Giê-su đã sống lại, như Ngài đã nhiều lần công bố. Họ đến đó chỉ vì muốn tâm liệt xác Đức Giê-su một cách cẩn thận hơn, vì chiều Thứ Sáu Tuần Thánh họ không đủ thời gian làm việc này.

Kinh Thánh ghi rõ, “Các bà đi ra mộ mang theo dầu thơm đã chuẩn bị sẵn” để lo cho việc mai táng Chúa được trọn vẹn. Chính vào lúc đó các bà đã thấy tảng đá lăn ra khỏi mộ và không thấy xác Đức Giê-su đâu. Ngay lúc đó các bà thấy hai người đàn ông y phục sáng chói đó chính là hai vị Thiên Thần đã báo cho các bà biết Đức Giê-su đã sống lại.

2/. Các TĐ không tin lời các phụ nữ (Lc 24,8-12).

⁸Bảy giờ các bà nhớ lại những điều Đức Giê-su đã nói. ⁹Khi từ mộ trở về, các bà kể cho Nhóm Mười Một và mọi người khác biết tất cả những sự việc ấy. ¹⁰Mấy bà nói đây là bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Gio-an-na, và bà Ma-ri-a, mẹ ông Gia-cô-bê. Các bà khác cùng đi với mấy bà này cũng nói với các Tông Đồ như vậy. ¹¹Nhưng các ông cho là chuyện vớ vẩn, nên chẳng tin.

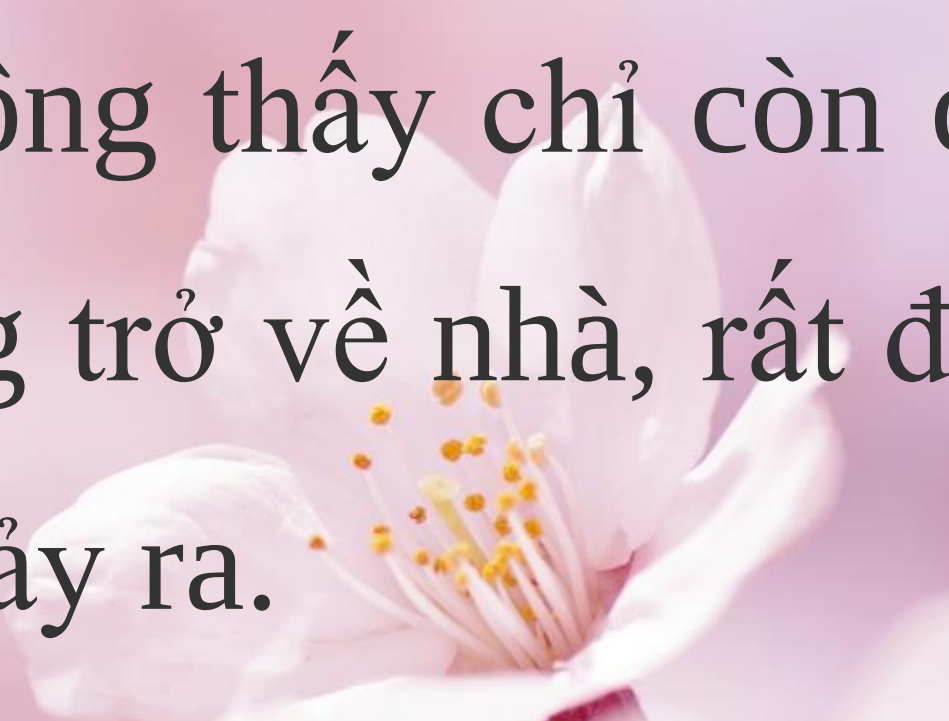
2/. Các Tông Đồ không tin lời các phụ nữ (Mt 28: 8)

Các bà
đã vội vã ra về
kể lại cho
nhóm 11
những gì đã
thấy và đã
nghe. “*nhưng
các ông cho là
chuyện vớ vẩn
nên chẳng
tin*”

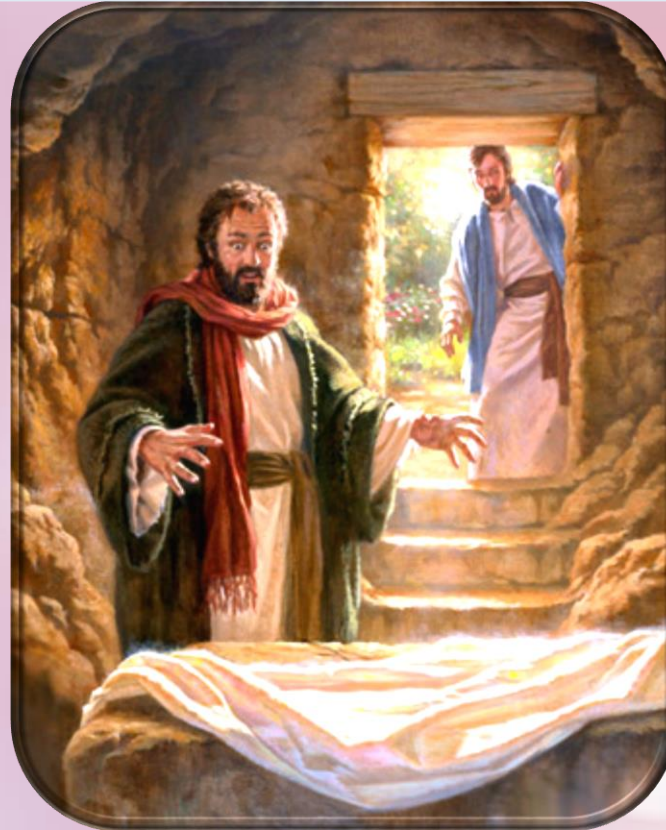
3/. Phê-rô và Gio-an ra mộ (Lc 24,12).

12 Dầu vậy, ông Phê-rô cũng đứng lên chạy ra mộ. Nhưng khi cúi nhìn, ông thấy chỉ còn có những khăn liệm thôi. Ông trở về nhà, rất đỗi ngạc nhiên về sự việc đã xảy ra.

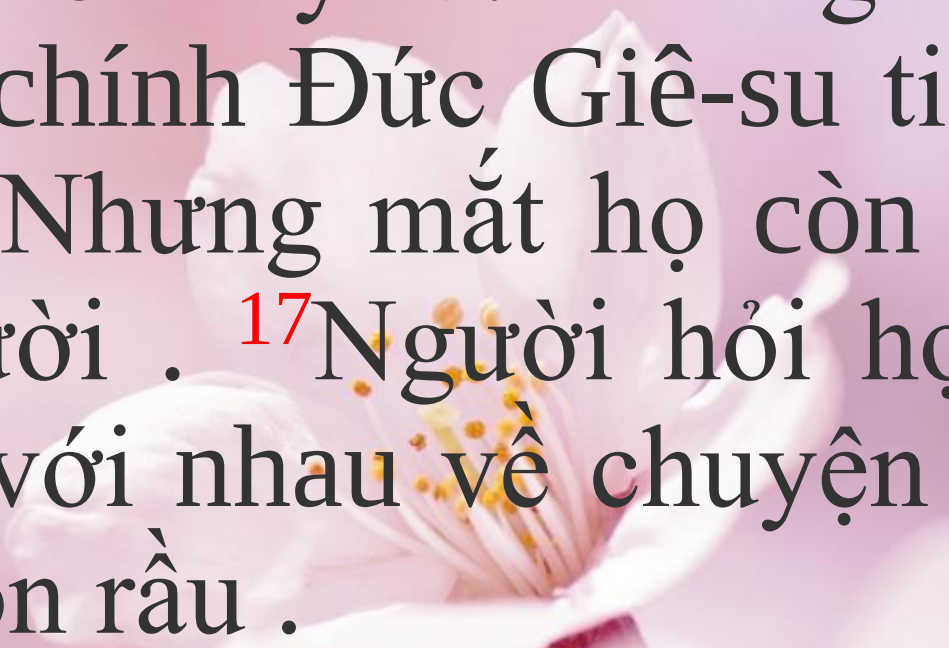
3/. Ông Phê-rô ra mộ (Ga 20: 3-10)

Tuy không tin lời các bà, Phê-rô vẫn chạy ra mộ để xem thực hư và ông chỉ còn thấy những khăn liệm thôi. Ông rất ngạc nhiên về sự việc đã xảy ra.

4/.ĐG và hai môn đệ trên đường Em-mau (Lc 24,13-35).

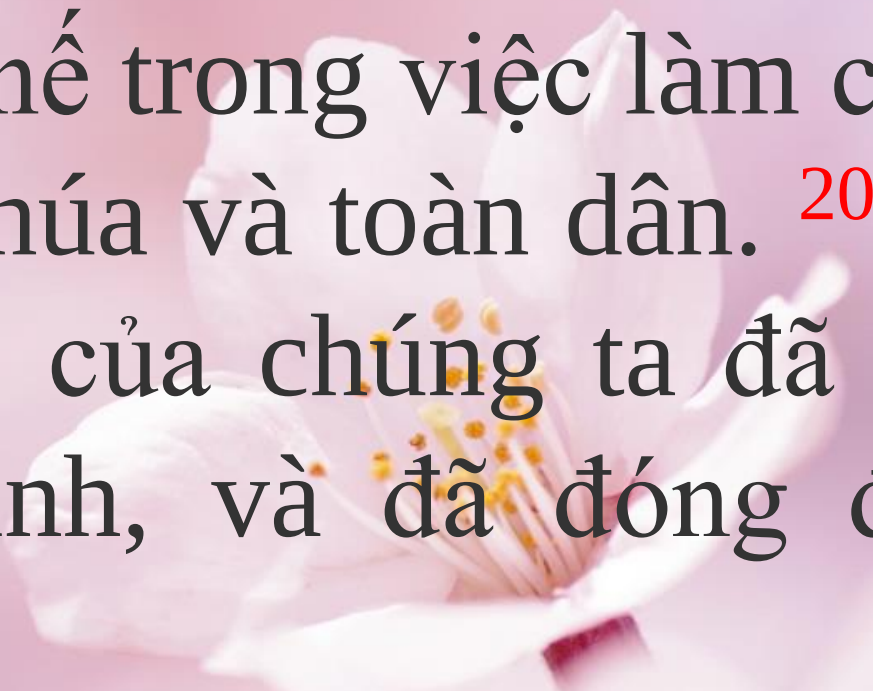
¹³Cũng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau , cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số .¹⁴Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra. ¹⁵Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ. ¹⁶Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người . ¹⁷Người hỏi họ : “Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy ?” Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu .

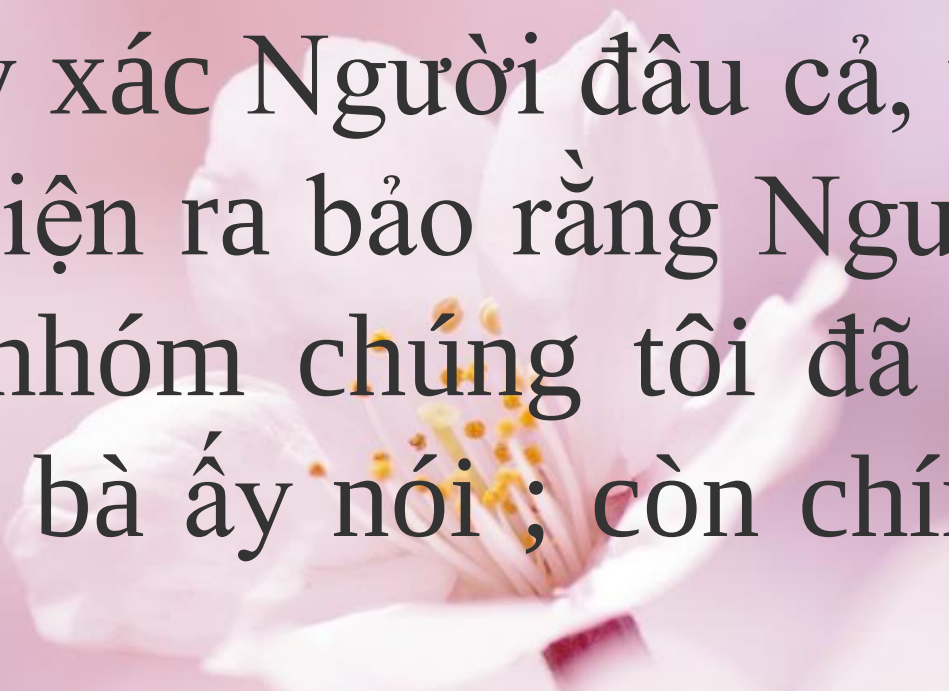
VII. SAU PHỤC SINH

¹⁸Một trong hai người tên là Cơ-lê-ô-pát trả lời :
“Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giê-ru-sa-lem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay.” ¹⁹Đức Giê-su hỏi : “Chuyện gì vậy ?” Họ thưa : “Chuyện ông Giê-su Na-da-rét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân. ²⁰Thế mà các thượng tế và thủ lãnh của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.

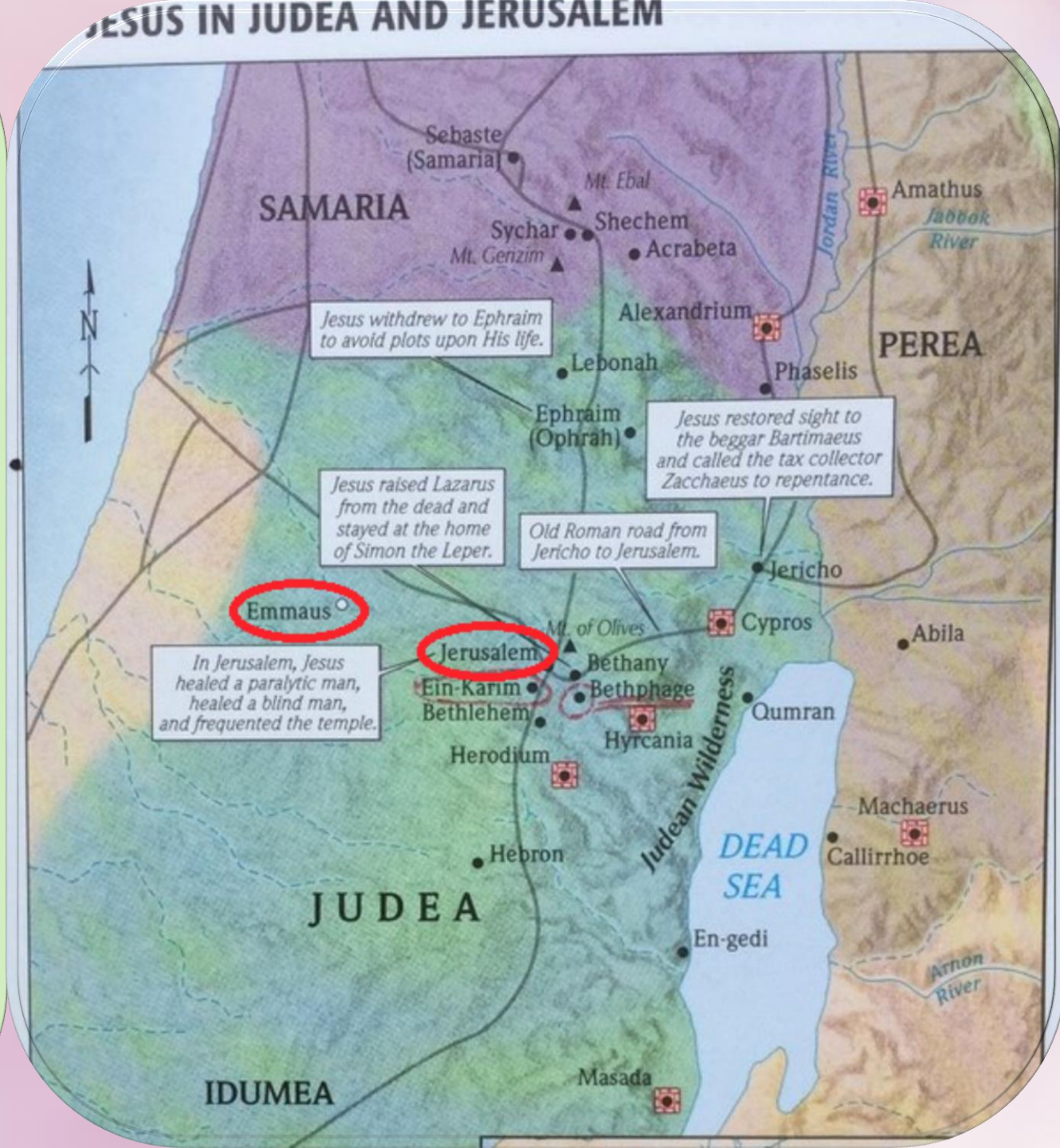
²¹Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en. Hơn nữa , những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi. ²²Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm, ²³không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống. ²⁴Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói ; còn chính Người thì họ không thấy.”

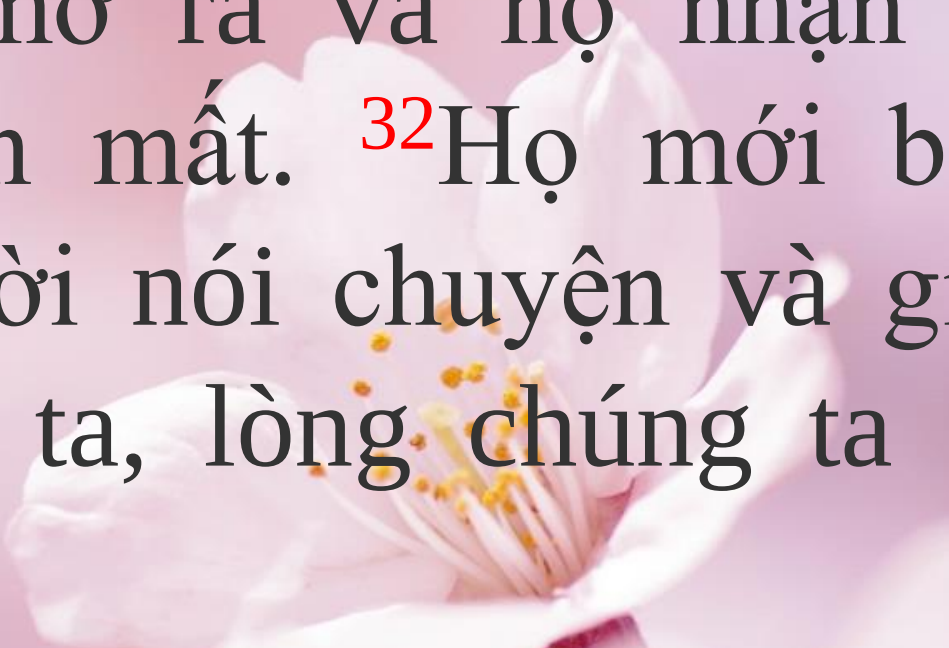
²⁵Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng : “Các anh chẳng hiểu gì cả ! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ ! ²⁶Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao ?” ²⁷Rồi bắt đầu từ ông Mô-sê và tất cả các ngôn sứ , Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh. ²⁸Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải đi xa hơn nữa.

- **Làng Emmaus ở đâu?**
Có nhiều giả thuyết khác nhau về địa điểm và khoảng cách khác nhau giữa Em-maus với Giê-ru-sa-lem. Nhưng dựa theo các nhà khảo cổ cách chung người ta cho rằng **Em-maus** là ngôi làng nhỏ cách Giê-ru-sa-lem khoảng 11 km (6 dặm).

²⁹Họ nài ép Người rằng : “Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn.” Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ. ³⁰Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ. ³¹Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất. ³²Họ mới bảo nhau : “Dọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao ?”

³³ Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. ³⁴ Những người này bảo hai ông : “Chúa trời dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn .” ³⁵ Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh .

4. Đức Giê-su hiện ra với hai môn đệ trên đường Em-mau (Mc 16: 12 -13)

Đoạn trình thuật này chỉ có riêng Lu-ca kể, trong khi các Tin Mừng khác không nói đến sự việc này. Theo Tin Mừng Lu-ca thì ngay sau khi hiện ra cho các bà, Đức Giê-su vội vã đến với hai môn đệ làng Em-maus.

Những người này đang trên đường tìm về lại quê cũ, tìm lại với cuộc sống xa xưa mà họ đã từng bỏ để theo Đức Giê-su. Họ ra về với tâm trạng đau buồn và đầy thất vọng do cái chết của Đức Giê-su. Tuy nhiên Đức Giê-su đã đến với họ, khích lệ họ, giải thích cho họ biết về Mầu Nhiệm Tử Nạn và Phục Sinh. Mầu Nhiệm này đã được Kinh Thánh đề cập tới.

- Tuy vậy họ vẫn chưa hiểu gì mãi cho đến khi thấy Đức Giê-su bẻ bánh trao cho họ thì mắt họ mới mở ra và nhận biết Đức Giê-su thầy mình. Ngay lúc ấy họ vội vã trở về Giê-ru-sa-lem và tường thuật lại những gì đã xảy ra cho các Tông đồ của Đức Giê-su.

- Đối với Đức Giê-su, sau khi sống lại Ngài muốn quy tụ tất cả những người mà Thiên Chúa Cha đã trao phó cho Ngài, Ngài không muốn để mất bất cứ ai. Việc Giu-đa thất vọng đi thất cở chết là một nỗi chua xót và là một sự mất mát quá lớn đối với Đức Giê-su, Nên Ngài không muốn bất cứ một sự mất mát nào nữa. Chính Ngài đã đích thân đi tìm và đưa họ về lại với cộng đoàn.

5/.ĐG hiện ra với các Tông Đồ (Lc 24,36-49).

³⁶Các ông còn đang nói, thì chính Đức Giê-su đứng giữa các ông và bảo : “Bình an cho anh em !” ³⁷Các ông kinh hồn bạt vía, tưởng là thấy ma. ³⁸Nhưng Người nói : “Sao lại hoảng hốt ? Sao lòng anh em còn ngờ vực? ³⁹Nhìn chân tay Thầy coi, chính Thầy đây mà ! Cứ rờ xem, ma đâu có xương có thịt như anh em thấy Thầy có đây?” ⁴⁰Nói xong, Người đưa tay chân ra cho các ông xem. ⁴¹Các ông còn chưa tin vì mừng quá , và còn đang ngỡ ngàng, thì Người hỏi : “Ở đây anh em có gì ăn không ?” ⁴²Các ông đưa cho Người một khúc cá nướng . ⁴³Người cầm lấy và ăn trước mặt các ông .

5. CHÚA HIỆN RA VỚI CÁC TÔNG ĐỒ

Sau đó Đức Giê-su hiện ra với nhóm 11 nhằm củng cố niềm tin cho các ông. Cũng như Giu-đa và hai môn đệ làng Em-maus, nhóm 11 này cũng đang sống trong tâm trạng đau buồn và đầy thất vọng về cuộc khổ nạn và cái chết của thầy mình. Họ vô cùng xao xuyến và bất an. Đức Giê-su hiểu rõ tâm trạng đó nên Ngài cần phải đến để trấn an họ.

6/.Dặn dò các Tông Đồ (Lc 24,44-49).

⁴⁴Rồi Người bảo : “Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Mô-sê, các sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm.” ⁴⁵Bây giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh ⁴⁶và Người nói : “Có lời Kinh Thánh chép rằng : Đấng Ki-tô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại ;

⁴⁷phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội . ⁴⁸Chính anh em là chứng nhân về những điều này.

⁴⁹“Phản Thầy, Thầy sẽ gửi cho anh em điều Cha Thầy đã hứa . Còn anh em, hãy ở lại trong thành , cho đến khi nhận được quyền năng từ trời cao ban xuống .”

6/. Những lời chỉ bảo sau hết cho các Tông Đồ

- Sau khi trấn an các tông đồ, Ngài đã giao phó cho họ một sứ mạng khá quan trọng:

1. Sứ mạng rao giảng và loan báo Tin Mừng: *“Phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội”*.

2. Sứ mạng làm chứng: *“Chính anh em là chứng nhân về những điều này”*.

7/.ĐG được rước lên trời (Lc 24,50-53).

⁵⁰Sau đó, Người dẫn các ông tới gần Bê-ta-ni-a, rồi giơ tay chúc lành cho các ông. ⁵¹Và đang khi chúc lành, thì Người rời khỏi các ông và được đem lên trời. ⁵²Bấy giờ các ông bái lạy Người, rồi trở lại Giê-ru-sa-lem, lòng đầy hoan hỷ, ⁵³và hằng ở trong Đền Thờ mà chúc tụng Thiên Chúa .

7/. Đức Giê-su được rước lên trời (Mc 16: 19 -20; Cv 1:9-11)

Tóm Kết Chương 24

- 1/.Đức Giê-su phục sinh.
- 2/.Không tin lời các phụ nữ.
- 3/.Phê-rô và Gio-an ra mộ.
- 4/.ĐG và 2 môn đệ ở Em-mau.
- 5/.ĐG hiện ra cho các Tông Đồ.
- 6/.Dặn dò các Tông Đồ.
- 7/.ĐG được rước lên trời.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)*

Hết Chương

24

The End

Good
Night
Blessings

God gives
blessings
to us so
we can
give glory
to HIM.

Sweet
Dreams
God Bless

Thank
You!

BYE

